

РЕШЕНИЕ

№ 13052

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1613** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт – пълномощник на Заместник - кмета на Столична община, срещу Решение № 4655 от 23.12.2025 г., постановено по НАХД № 10457/2025 г. на Софийски районен съд, НО, 11 - ти състав. С решението е отменено наказателно постановление № СО-Т-Х-19-10-653 от 23.03.2020 г., издадено от заместник - кмет на Столична община, с което на Х. К. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, на основание чл.36, ал.2 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (Н.), за извършено нарушение на чл. 26, т.1 от Наредбата.

В касационната жалба се релевира касационно основание за отмяна на атакуваното решение по чл.348, ал.1, т.1 от НПК като постановено в нарушение на материалния закон. О. се изводът на въззивния съд, че е изтекла абсолютната давност на основание чл.80, ал.1, т.5, вр. с чл.81, ал.3 от НК, вр. с чл.11 от ЗАНН. Аргументира се, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, като след извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. в случая с изпратено на 28.09.2021г. писмо до Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ /представляващо действие предприето срещу лицето/, давността е била е прекъсната и е започнала да тече нова. Отделно от това развива съображения, че НП е влязло в сила. Моли за

отмяна на въззивното решение и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация, в отговор на касационна жалба и в писмена молба по хода на делото, посредством упълномощен адвокат, оспорва жалбата. Претендира присъждане на сторените разноски, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

С отмененото от въззивния съд Наказателно постановление № СО-Т-Х-19-10-653 от 23.03.2020 г., издадено от заместник - кмета на Столична община, на Х. К. М. било наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева, на основание по чл. 35, ал.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община, за това, че на 24.12.2019 г., около 15:40 часа, в [населено място], Район „Триадица“, НДК, - срещу пилоните, извършвал търговия на открито – продажба на верена и печена царевича и печени кестени, заемайки около 3 кв.м. публична общинска собственост, като при поискване не е представил разрешение за ползване на място, издадено от кмета на Район „Триадица“.

При така установеното на 24.12.2019 г. е съставен АУАН № 19-10-653/24.12.2019 г. за нарушение на чл. 26, т.1 от Н..

Въз основа на АУАН на 23.03.2020г. заместник – кмета на СО е издал НП № СО-Т-Х-19-10-653/23.03.2020г.

За да отмени НП и да прекрати съдебното административнонаказателното производство съставът на въззивния съд е приел, че е настъпила абсолютната погасителна давност, представляваща пречка за реализиране на за административно наказателно преследване.

Въззивното решение е правилно.

Касаторът е наказан за нарушение, което е извършено на 24.12.2019 г. и до момента на разглеждане на делото по същество пред въззивната инстанция, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла.

Настоящия състав обръща внимание, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита чл.11 ЗАНН препраща към Наказателния кодекс (НК), доколкото в специалния закон не е предвидено друго. Изтичането на абсолютната погасителна давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи административнонаказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. За процесното административно нарушение, което е извършено на 24.12.2019г., абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 24.06.2024г. (т.е. преди образуване на делото пред СРС). При това положение правилно съставът на СРС е постановил решение, с което е отменил НП и е прекратил административнонаказателното производство, без да разглежда въпроса относно съставомерността на деянието и законосъобразността на НП.

Ето защо и като закономерна последица от това, касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

При този изход на спора касатора следва да заплати направените от ответника по касация разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ, в който е уговорено, че сумата е заплатена в брой към датата на неговото сключване /стр.12 от делото/ в размер на 200 евро. Не е направено възражение за прекомерност от касатора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4655 от 23.12.2025 г., постановено по НАХД № 10457/2025 г. на Софийски районен съд, НО, 11 - ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. К. М., ЕГН [ЕГН], сумата от 200 (двеста) евро, представляваща заплатен адвокатски хонорар за водене на делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: